

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6217/2023
12.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у поступку за наплату неплаћене таксе против таксеног обвезника АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Јованов, адвокат из ..., одлучујући о ревизији таксеног обвезника против решења Вишег суда у Панчеву Гжи 222/22 од 20.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 12.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији таксеног обвезника изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гжи 222/22 од 20.12.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија таксеног обвезника изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гжи 222/22 од 20.12.2022. године.

Образложење

Решењем о извршењу Основног суда у Вршцу П 1541/21 од 20.10.2022. године, обавезан је таксени обвезник АА из ... да у року од пет дана од дана пријема решења плати неплаћену таксу на тужбу у укупном износу од 2.535,00 динара, 390,00 динара за опомену и казнену таксу од 50% у висини таксе у износу од 1.267,50 динара, што укупно износи 4.192,50 динара у корис буџета Републике Србије – Основни суд у Вршцу, рачун број 840-29649845-78 по моделу 97, са позивом на број 77-109-100-0001541-21-000001 и оригиналну потврду банке достави извршитељу у остављеном року.

Решењем Вишег суда у Панчеву Гжи 222/22 од 20.12.2022. године, жалба таксеног обвезника АА је одбијена и решење о извршењу Основног суда у Вршцу П 1541/21 од 20.12.2022. године потврђено. Одбијен је захтев таксеног обвезника за накнаду трошкова жалбеног поступка као неоснован.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, таксени обвезник је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да Врховни касациони суд о ревизији одлучи као о посебној, у складу са чланом 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) прописано је да је да је ревизија изузетно дозвољена због

погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају, предмет принудне наплате је неплаћена судска такса на тужбу, у парничном поступку који је окончан повлачењем тужбе пре одржавања првог рочишта за главну расправу. Правноснажно решење засновано је на одредбама члана 3. став 1. тачка 1. и став 2, те члана 9. став 6. Закона о судским таксама. По овим одредбама обавеза плаћања таксе на тужбу настаје када се преда суду, односно када се изврши обрачун таксе, ако њен износ зависи од износа предмета спора, а за тужбе предате на записник – када је записник састављен. Од овог правила предвиђен је изузетак по коме се странке ослобађају од плаћања таксе на тужбу, уколико се парнични поступак оконча до дана закључења првог рочишта за главну расправу посредовањем, судским поравнањем, признањем тужбеног захтева или одрицањем од тужбеног захтева. За случај да се парница не оконча на наведене начине, такса на тужбу настаје даном закључења првог рочишта за главну расправу. Повлачење тужбе до закључења првог рочишта за главну расправу није предвиђено као изузетак за ослобођење од обавезе плаћања таксе. Законске одредбе јасно су језички формулисане и нису подложне тумачењу, па по оцени Врховног касационог суда није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права.

Испитујући дозвољеност ревизије по члану 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Ставом 2. истог члана закона, прописано је да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови, не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Ревизија је изјављена против решења о принудној наплати судске таксе. Судске таксе по члану 150. став 1. ЗПП као издаци лица које предузима парничну радњу, односно у чију корист се радња предузима, представљају део парничних трошкова. Дакле, ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, па није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, донео одлуку у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић